

ΕΤΟΣ 68ον

20 Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3525)

«ΒΙΒΛΟΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ»

«Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ» (Ματθ. 1,1). Ἡ ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου ἔχει ὀριστεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ διαβάζεται τὴν Κυριακὴ πρὶν ἀπὸ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ μᾶς κατηχήσει στὴ σπουδαιότητα τῆς γιορτῆς καὶ νὰ μᾶς δείξει τὸ περιεχόμενό της!

Ὁ Χριστός ὡς ἱστορικό πρόσωπο

Ἡ παράθεση τῶν ὀνομάτων μαρτυρεῖ τὴν πεποιθήση τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ὁ Χριστός ὡς ἄνθρωπος ὑπῆρξε ἱστορικό πρόσωπο. Αὐτὴ τὴ βεβαιότητα συμπληρώνουν οἱ μαρτυρίες τῶν ἱστορικῶν τῆς ἐποχῆς, καὶ μάλιστα τῶν μὴ χριστιανῶν (Τάκιτος, Ἰώσηπος). Ταυτόχρονα διαπιστώνουμε, μὲ ἀρκετὲς ἀναφορὲς στὴν Καινὴ Διαθήκη, ὅτι ὁ Χριστός θεωρήθηκε ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες τοῦ γνήσιος Ἰουδαίου. Ἀποροῦν αὐτοὶ πῶς γνώριζε νὰ ἐρμηνεύει τὴ Γραφή, μολοντί δὲν εἶχε σπουδάσει καὶ δὲν εἶχε γίνει νομοδιδάσκαλος. Δὲν δέχονται στὴ Ναζαρέτ τὸ κήρυγμά του, διότι δὲν ἀνέχονταν «ἀπὸ τὸν υἱὸ τοῦ Ἰωσήφ», ὅπως πίστευαν ὅτι ἦταν, νὰ τοὺς διδάσκει. Τοῦ δίνουν τὸ προσωνύμιο «Ναζωραῖος», τὸ ὁποῖο τὸν συνόδευσε μέχρι τὸν σταυρικό θάνατο. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα μαρτυροῦν πῶς ὁ γενεαλογικός κατάλογος τὸν ὁποῖο παραθέτει ὁ Ματθαῖος, γράφοντας ἕνα Εὐαγγέλιο πού ἀπευθυνόταν στοὺς χριστιανούς ἐξ Ἰουδαίων, δείχνει ὅτι γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὁ Χριστός ἦταν κατὰ πάντα ἄνθρωπος.

Συνέργεια Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου

Ὁ Εὐαγγελιστὴς κάνει καὶ μιὰ ἄλλη διάκριση. Χωρὶς νὰ ἀρνεῖται τὴν ἔνταξη τοῦ Χριστοῦ στὴν ἰουδαϊκὴ κοινότητα, θά ἐπισημάνει ὅτι ἡ σύλληψη καὶ ἡ γέννησή του δὲν ἦταν ὅμοιες μὲ αὐτὲς τῶν ὑπολοίπων ἀνθρώπων. Δὲν μιλά γιὰ ἕναν Θεο-φάντασμα, ὅπως οἱ μετέπειτα μεγάλες αἵρέ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

Ἡ γέννησις τοῦ Θεανθρώπου

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυῖδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρέσ καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρέσ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ· Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοοζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοοζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίας· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν· Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσή· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσιάν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιοῦδ· Ἀβιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ· Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῶσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐστὶν ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπίγνωσεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

σεις, οι οποίες ξεκινούν από τούς «γνωστικούς» και συνεχίζουν μέ τούς όπαδούς του μονοφυσιτισμού και τών παραλλαγών του. Μιλᾶ γιά ἕναν Θεό πού λαμβάνει σάρκα και όστά, δέν ξεκινᾶ όμως ή κατά ἄνθρωπον γέννησή Του μέ τόν φυσικό τρόπο πού ξεκινᾶ ή ὕπαρξη κάθε ἀνθρώπου, δηλαδή μέ τήν ἔνωση του ἄνδρα και τῆς γυναίκα. Στο πρόσωπο του Χριστού ἔχουμε ἕναν συνδυασμό του φυσικού μέ τό θεϊκό (Ματθ. 1,18). Ὁ Χριστός κατέρχεται ἐκ τών οὐρανών και σαρκώνεται ἐκ Πνεύματος Ἁγίου και Μαρίας τῆς Παρθένου και ἑνανθρωπίζει. Εἶναι μυστήριο ή ἑνανθρώπηση. Εἶναι «ὑπέρ τήν φύσιν» γεγονός ή Σάρκωση. Ὁμως δέν εἶναι και «ἐκτός τῆς φύσεως». Ἄλλιως, θά ἐπρόκειτο γιά μία μεταμόρφωση του Θεού σέ ἄνθρωπο, ή οποία όμως δέν θά ἄφηνε περιθώρια στήν ἀνθρώπινη ἔλευθερία νά λειτουργήσει. Ἐν ὁ Θεός δέν γινόταν ἄνθρωπος μέ τή συνέργεια και του ἀνθρώπου, τότε δέν θά εἶχαμε λόγο στή θέωσή μας και ή ἔλευθερία μας θά παραβιαζόταν ἀπό τόν Θεό πού μᾶς τήν ἔδωσε. Ὅσοις θέλει ὁ Θεός, αὐτοί και θά σώζονται. Ὁμως ή ἑνανθρώπηση γίνεται μέ τό «ναί» πού λέει ή ἀνθρωπότητα στό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ σωτηρία προϋποθέτει και τή δική μας συμμετοχή.

Ἐνα καινούργιο δέντρο

Ὁ Εὐαγγελιστής όμως θά καταγράψει και τό σημεῖο τῆς ἐκπλήρωσης τών προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στό πρόσωπο του Χριστού. Ὁ Εὐαγγελιστής παραθέτει τόν λόγο του προφήτη Ἡσαΐα ὅτι «ἰδοῦ ή παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει και τέξεται υἱόν και καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ» (Ματθ. 1,23), γιά νά δείξει στους ἀνθρώπους ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι ἀπλῶς μία συνέχεια γενεαλογική τών κατά σάρκα προγόνων του. Ἐρχεται γιά νά ἐκπληρώσει μία ἀποστολή: νά ὑλοποιήσει τήν ἐπαγγελία του Θεού γιά τήν ἀποστολή του Μεσσία στον κόσμο. Τήν ἴδια στιγμή ὀλοκληρώνει οὐσιαστικά τό δέντρο, γιατί και ὁ ἴδιος και τό ἔργο του ἀνήκουν σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἐνα νέο δέντρο ξεκινᾶ ἀπό τόν ἴδιο, δηλαδή ή Ἐκκλησία, στό ὅποιο πλέον συγγενεῖς του Χριστοῦ, φίλοι και παιδιά του μπορούν νά γίνουν ὅσοι ἀποδέχονται αὐτή τή διπλή ἀποστολή, ὅπως ἐκφράζεται μέ τά ὀνόματά του: «Ἰησοῦς» σημαίνει ὅτι «ὁ Θεός σώζει τόν λαό Του» δι' αὐτοῦ και «Ἐμμανουήλ» σημαίνει ὅτι «ὁ Θεός εἶναι μαζί μας».

Ἡ ἀνάγνωση του γενεαλογικοῦ δέντρου του Χριστοῦ ἄς μᾶς προβληματίσει ὥστε νά ζήσουμε τήν ἑορτή τῆς Γεννήσεως του Κυρίου μας ὡς μία νέα εὐκαιρία νά ἐνταχθοῦμε στό νέο δέντρο τῆς γενεαλογίας τῆς πίστεως, στό δέντρο τῆς Ἐκκλησίας, και ὁ Χριστός νά γεννηθεῖ στίς καρδιές μας!

π. Θ.Μ.

20 Δεκεμβρίου 2020: ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν».

Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652). Ἰωάννου ἁγίου τῆς Κροστάνδης († 1908).

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. α' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. α' 1-25.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2021

Τὰ **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τὶς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2021, ἀφιερωμένα στὰ Διακόσια Χρόνια ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Τὸ **ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ - ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΟΥ 1821** εἶναι διακοσμημένο μὲ περίφημα ἔργα Ἑλλήνων καὶ ξένων ζωγράφων.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τὸ καθημερινὸ ἐορτολόγιο καὶ ἐπίκαιρα θεολογικά μηνύματα.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικὸ καὶ ἀλφαβητικὸ ἐορτολόγιο, ἐβδομαδιαῖο ἡμερολόγιο - σημειωματάριο καὶ χρήσιμες πληροφορίες.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr